

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XVIII. Sagittæ tuæ sunt mihi, & confirmâsti super me manum tuam. Ps. 33.
v. 5.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

ut discat bene expendere, quod non habet. *Aperiet oculos suos*: sed eodem tempore, *nihil inveniet*. Tu verò pro utilitate tuâ adverte, ubi demum peccatores aperiant oculos: in inferno. Infelix epulo Jerosolymis habebat Lazarum, quotidie ad Limen palatii, & cum non vidit, ad eum erat oppressus à somno, vel certe dissimulabat videre. postea verò quid accidit? præcipitatus est in infernum. *Mortuus est divus, & sepultus est in inferno*. & è barathro tam profundo eum agnoscere potuit in sinu Abrahæ, quamvis, ut

constat, ingens interesset. *Clamans oculos suos, cum esset in inferno vidit Abraham a longe, & Lazarum in sinu eius*. Luc. 16. v. 24. Enimvero si tormentis bene aperuit oculos, licior futurus, si denuo licet videre, non priore somno, sed frustra id speres; quia *deus clamavit, aperiet oculos suos, & non viderit, quo vel carnificem interfecit* eum.

XVIII.

Sagitta tua infixæ sunt mihi, & confirmasti super me manum tuam
Pl. 33. v. 5.

Considera, cum venator consequi desiderat feram aliquam fugitivam, cervam puta, vel capream, varias exonerare sagittas, quarum aliqua demum infixæ lateribus vel tardent gressum vel inhibeant? & sic imminentem à tergo injicere manus, càmque sistere. Hac uti similitudine videtur David in hoc Psalmi penitentialis versiculo, nam cum ille fugitivus à DEO recederet, DEUS variarum calamitarum sagittis, quas primò intentabat, demum etiam exonerabat, stitit fugam, ad eum ut prehenderet manibus, *Confirmavit super eum manum suam*, & totum denique occuparet. Quod fecit DEUS cum Davide, continuò facit cum plurimis, quibus vult bene. Videt frustra se usurpare lenia remedia

illos sibi reddendi subditos, tam homines iis instatos animis, ut *pulos onagri se liberos natos putent*. II. v. 12. Quid igitur facit? promittit sagittas acerbas, sagittas, & cum illi liberius vagaretur, penre ferit. & ubi ferit? ubi præmaximè opportunum. Est enim dexteritate venator, ut, ubi vult, feriat. *Sagitta ejus, quasi vomer interfectoris, non revertetur vacua*. 50. v. 9. hunc ferit in renibus subeundo atroces calculi dolores: illum in oculis, afferendo cæcitatem: alium in auribus, efficiendo surdum: alium manibus condemnando ad molestem Chiragræ, & sic demum obtinet, horum quilibet se victori permittat attentè consideres, innumeros videlicet

quos Dominus hac sagittaria venatio-
ne affligitur. *Sagitta tua acuta, po-
puli sub te cadent.* Pl. 44. v. 6. Pro-
mibus sit miser ille filius prodigus,
qui correctionis impatiens constituit
peccal fugere a patre: abiit in regionē
longinquam. contra istum cœpit Do-
minus exonerare genus illud sagitta-
rum, quas apud Ezechielem pellimas
appellat, hoc est, famis; *quando mise-
ri sagittas famis pessimas, quæ erunt
morsifera.* Ezech. 5. v. 16. & illis cum
rediegit in potestatem. sagittæ istæ
quamvis pellimæ Pauperatis, abjecti-
onis, derelictionis, confusionis publi-
cæ, in manu Domini plerumque red-
duntur salubertimæ, quia efficacissi-
mæ ad domandum factum corû, quos
fortuna extollit. Tu modò id, quod
diximus, ad tuum applica commodû,
& vide, an Dominus contra te non de-
promiserit aliquam istarum sagittarû,
ut te lucifaceret. si usus est, gratias
illi habe, quia signum est summi amo-
ris. sin minus, ut etiamnum utatur,
roga, quia hinc facillè pendere salus
tua potest. *Sagittæ tuæ infixæ sunt
mili, & confirmasti super me manum
tuam.*

1. Considera idcirco dici: *Confir-
masti super me manum tuam.* non so-
lum firmasti, sed confirmasti, quia cum
Dominus hoc modo lucratur animas,
solet eas solidiùs, stabiliùsque lucrari,
ita ut non perdat ampliùs, quippe quæ
vulneratæ non tam facillè elabuntur.
hinc est, quòd tribulationes habeantur
pro signis tam certis prædestinati-
onis ad gloriam: quia ut plurimum

Dominus istarum ope non firmat dun-
taxat, sed etiam confirmat super ani-
mas *manum suam.* Et ista sæpe est con-
firmatio in gratiâ, quam audis DEUM
fecisse multis, nominatim Apostolo-
rum singulis, nempe multa dedisse to-
leranda. unde Paulus agebat: *Li-
benter igitur gloriabor in infirmitatibus
meis, ut inhabitet in me virtus Christi.*
non ut sit quocunque modo, hoc enim
nihil admodum afferret solatij, sed ut
inhabitet, quod est solatium summum.
2. Cor. 12. v. 9. Accedit, si Dominus
animam aliquam hac viâ lucretur, si-
gnum id esse benevolentia non vulga-
ris, quia venatu quæsivit, uti eidem
Paulo est factum. & si tanto impendio
illam obtinuit, quis credat eum facillè
perditurum prædam, quam ipse est
consecutus, & quidem non nisi sagitta-
rum vi, quarum usus non est, nisi con-
tra feras longiùs errantes, & à venato-
re profugas: minus fugitivæ etiam re-
tibus illaqueantur. Itaque si Domi-
nus tantam ejus animæ curam habuit,
etiam cum tam sædè profugeret, ut
ad illam sistendam volarent sagittæ,
certò sperari potest fore, ut, cum ap-
prehenderit, non solum firmet, sed &
confirmet super ipsam manum suam, ita
ut non effugiat deinceps.

3. Considera, ut cuncta hæc fiant,
necesse esse sagittas non leviter ferire
fugientem, sed configere, aliàs fugiti-
va fera eas statim excutit, & prosequi-
tur fugam. Idem in adversitatibus
accidit à DEO immixtis. si leves fue-
rint, ut ultra cutem non penetrant,
quemadmodum dici solet, non forti-
untur

Lanna

Geon

VII

nitur effectum. tunc fortiuntur, cum non affligunt tantum, sed durant, ita ut nulla spes sit iis se liberandi. tunc enim contingit denique animam se permittere DEO. unde dicebat David: *sagittæ tuæ infixæ sunt mihi, & confirmasti super me manum tuam.* tunc enim venatori certa est fera, cum sagittæ altè figuntur: *infixæ sunt.* cum non altè figuntur; certa non est. quare? quia tunc non domant. ad domandum, necesse est tantum ebibi sanguinis, ut certi spiritus vel nimii vigoris, vel exorbitantis vanitatis elangueant. ad quod alluisse videtur Job, cum dixit: *Sagittæ Domini in me sunt, quarum indignatio ebibit spiritum meum.* Job. 6. v. 4. & quis ille spiritus, quem ipsæ ebibunt, nisi is, de quo loquimur? Spi-

ritus vivacitatis, Spiritus arrogantia? ò quàm exugunt spiritum hunc audacem sic homo factus humilior, facilius jicitur Domino suo, & efficitur Beati pauperes spiritus. Itaque desideras pervenire ad beatitudinem sublimem, quam Christus primo posuit, roga ipsum, ut dignetur adversus te ulurpare sagittas suas, illas defigere, donec te demittas, sunt equidem sagittæ indignitatis, sed plenæ amoris. fortè Dominus habet rebus tuis? si te venere id agit pro bono tuo, non pro molimento suo.

* * *

XIX.

Quomodo Cataclysmus aridam inebriavit, sic ira Domini gentes que non exquisierunt illum, hereditabit. Eccl. 39. v. 24.

Considera nomine Cataclysmi significari quamcunque inundatione, in SS. litteris verò non nisi maximam illam totius orbis in universali diluvio. hinc est, quòd alibi de peccatoribus loquens dicat sapiens: *Propter illos factus est cataclysmus.* Eccl. 40. v. 10. æstima nunc, qualis illa fuerit inundatio, quàm ampla, quàm profunda, quàm vasta, & major, quàm mente possis assequi! non solùm aquæ altissima juga montium, qualia illa erant Armeniæ, superabant, sed omnem

terram ita occupabant, ut solæ domarentur. in eam se penetrabant, eam se insinuabant, ut nec minimum peresset particula, quam non intenderent. Nunc mentem transfer ad contemplationem inferni, & diluvium quod tibi modò in aquâ repræsentatum est, imaginare in igne. Vides, uti aqua dominata sit in omnem partem? ita illic ignis dominatur in reprobos, ad eò ut penetrando usque ad animam pertentet intima ossium viscerum, venarum, medullarum,